

IN EN OM

het Humanistisch Verbond

MEDEDELINGEN VOOR DE LEDEN

No. 1

Nieuwjaarsbrief

van het hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond

Het is tekenend voor de tijd, waarin wij leven, dat het woord, waarmee het H.V. bij de jaarwisseling zich tot het Nederlandse volk richt, de laatste jaren niet begint met een beschouwing over wat zich binnen de grenzen van ons land afspeelt, maar met een uiteenzetting over de internationale toestand. Het is tekenend óók, dat niemand zich daarover verbaast. Zo gaat het immers het hele jaar door. De gebeurtenissen in het midden oosten, de kunstmanen, niet als wetenschappelijke prestatie, maar als politieke zet, een rede van Dulles, een artikel in de Prawda, dit alles trekt meer de aandacht dan welke specifiek Nederlandse aangelegenheid ook.

Zorg om de toekomst, vrees voor een ramp, die over ons komen kan, zonder dat wij iets kunnen doen om dat te verhinderen, richt de blik van velen naar de hoofdsteden, waar de beslissingen vallen en die liggen ver buiten de grenzen van ons land. Dáár worden de orders voor de koude oorlog gegeven, niet hier. Maar, vragen wij, is deze belangstelling niets anders dan vrees? Is het vaak aangehaalde woord: „één wereld of géén” alleen maar een angstkreet? Neen, er komen nog twee andere motieven in tot uiting.

Ten eerste de overwinning van het gezonde verstand op de neiging terug te blijven verlangen naar de tijd, waarin wij onze zaken tot op zekere hoogte zelf regelden. Die ligt achter ons, meer nog, de tijd is ook voorbij, dat enige mogendheden, dank zij hun hulpbronnen, zich de weelde konden veroorloven hun weg te gaan zonder rekening te houden met de anderen. De eenzijdige afhankelijkheid, die het lot der gekleurde rassen in handen legde van een gedeelte van het blanke ras, maakt plaats voor een wederkerige afhankelijkheid. Werkelijkheidszin, kenmerk van het gezonde verstand eist erkenning van de zo grondig veranderde feitelijke toestand. Alleen, de huidige

overgangssituatie bergt het gevaar in zich, dat de ene vorm van onderdrukking en overheersing door de andere vervangen wordt. Dat zullen zij, die weten welk een kostbaar goed de vrijheid is, moeten verhinderen.

Eén wereld of géén, hierin horen wij, dat is het tweede motief, ook iets van ontwakend solidariteitsbesef. Juist de humanist zal niet daaraan voorbijgaan. Hij zal élk symptoom daarvan opmerken en uitdrukkelijk vermelden, omdat hij in het geloof in de verbondenheid van mens en mens een noodzakelijke aanvulling ziet van de werkelijkheidszin, een aanvulling, die mee nodig is om tot doeltreffende maatregelen te komen.

Een voorbeeld: als wij gehoor geven aan de roep om hulp aan de minder ontwikkelde gebieden, dan komt dit, doordat die tweërlei weerklink in ons vindt. Wij begrijpen, dat het doelmatiger is de onrust in de wereld te bestrijden door een voorname oorzaak ervan weg te nemen dan door er zich toe te bepalen uitbarstingen van die onrust onmogelijk te maken. Maar wij beseffen, dat er tevens een beroep gedaan wordt op ons solidariteitsgevoel. Als wij in dit verband met voldoening wijzen op de door Nederlanders van uiteenlopende overtuiging ingezette actie voor Daadwerkelijke Gerechtigheid, die er velen toe gebracht heeft 1% van hun jaarlijks inkomen ter beschikking van de N.O.V.I.B. te stellen, dan doen wij dat, omdat wij daar allereerst een teken van solidariteitsbesef in zien. Indien het zo óók gezien wordt door hen, die geholpen worden, zal het meer uitwerken dan wanneer deze daar alleen zakelijke overwegingen in onderstellen.

Idealisme als dit, dat van de feitelijke toestand uitgaat en die nooit uit het oog verliest, ziet het H.V. als nauw verwant aan eigen geestelijke gesteldheid. Het ontwaart daar mogelijkheden om de dreiging, die over de wereld hangt, af te

wenden. Intussen blijft het zich van die dreiging bewust. Het verdoezelt de tegenstellingen, die de internationale politiek beheersen, niet, noch ziet het voorbij aan de stelselmatige, vaak geraffineerde pogingen het wantrouwen, dat de wereld verdeeld houdt, aan te wakken. Maar het meent, dat meer dan ooit, gelóóf nodig is, geloof in de tegenkrachten, die in ons zelf en in de maatschappij aanwezig zijn en nog gewekt kunnen worden. Velen, in en buiten het H.V. weten dit geloof in stand te houden. Geen opzienbarende gebeurtenissen getuigen ervan, wat dit uitwerkt, geen sensationele berichten maken er melding van. Maar wie zich niet laat afleiden door wat met luid misbaar de aandacht voor zich op-eist, kan er telkens, nu hier dan daar, iets van ontwaren. In het bijzonder mag hier gewezen worden op het verheugende verschijnsel, dat er onder de jongeren een stijgende belangstelling is voor internationale problemen.

Hetzelfde geldt voor onze taak in eigen land, een verreikende en veelomvattende taak. Die beperkt zich immers niet tot de betrekkelijk kleine groep bewuste humanisten. Zij trachten hun overtuiging een vorm te geven, passend in onze tijd, bezielend voor veel moderne mensen. Deze groep heeft zich daardoor de plaats in het Nederlandse geestesleven veroverd. Zij wordt door ernstige andersdenkenden gerespecteerd. In de talrijke contacten tussen mensen van verschillende geestelijke afkomst, welke beogen tot een beter begrip van elkaars inzichten te komen om aldus een gezonde basis te leggen voor de in ons verzuilde land zo nodige samenwerking hebben de humanisten een werkzaam aandeel. Wij onderschrijven Prof. Kraemer's woorden in de nieuwe uitgave van „Kerk en Humanisme”, waarin hij christenen en humanisten oproept „elkaar te zoeken in open ontmoeting en wederzijds respect” en dit zoeken kenschetst als „dienst aan de waarheid en een verplichting tegenover het totale leven van ons volk en de wereld”.

Daarmee raken wij het probleem van de verzuiling. Die bestaat niet daarin, dat er verschillende levensbeschouwelijke gemeenschappen zijn, kerkelijke en buitenkerkelijke. Wie dat niet wil, kiest voor een algemeenheid, die vlak en kleurloos is. Ook kan men niet van verzuiling spreken als bepaalde praktische arbeid van levensbeschouwelijke grondslag uit wordt verricht. Maar wel, als men gescheiden doet, wat evengoed of beter in samenwerking tot stand kan komen, wat helaas vaak geschiedt met de bijbedoeling een machtspositie op te bouwen of in stand te houden.

De algemeenheid, die óns voor ogen staat, is slechts te verwerkelijken door zorgvuldige voorbereiding van de samen-

(Slot op volgende)

GEHOORD EN GELEZEN

Nieuws uit de gemeenschappen

werking in de levensbeschouwelijke gemeenschappen in een geest van wederzijds respect en vertrouwen. Anders wordt het algemene tot een nieuwe zuil. Dit zou de emancipatie van de jongste groep, de humanisten, in de weg staan. Zij willen geenszins kleurloze recruten van zulk een algemeenheid zijn.

In deze zin verstaan wij ook onze taak in het proces van de bewustwording der buitenkerkelijken. Ons arbeidsveld ligt niet alleen binnen maar ook buiten het H.V. De velen, wier geestelijke nood de kerken, door welke oorzaak ook, niet kunnen lenigen, vragen om hulp en wij trachten die te geven. Dit werk is in het verleden op grote weerstand gestuit, vooral bij hen, die het niet anders konden zien dan als een poging volgelingen te kweken. Dit wordt beter. Men ziet, dat het ons ernst is, dat het ons te doen is om steun te geven, waar wij kunnen. Men ziet enige honderden vrijwilligers en slechts enkele beroepskrachten aan het werk, die in veel gevallen de overheidssteun, welke de kerken krijgen, moeten ontberen. En men komt in steeds wijder kring tot de conclusie, die Prof. Kraemer als volgt formuleert: „De humanisten in hun tegenwoordige georganiseerde gestalte hebben, gelijk elke groep mensen, die de naaste wil dienen, volkomen het recht op gelijke voet met de kerken behandeld te worden, wanneer zij van de staat op zakelijke gronden steun vragen voor werk tot dienst der maatschappij”.

Wat er gedaan moet worden is echter zoveel, dat de leden van het H.V. alleen niet de nodige middelen bijeen kunnen brengen. In de overtuiging, dat geestverwanten en anderen, die onze pogingen goed gezind zijn, ons kunnen en willen helpen is onlangs de stichting Steunfonds Praktisch Humanisme opgericht, die gelden voor dit doel inzamelt. (giro no. 14632, t.n.v. Hollandse Bank Unie 'sGravenhage, t.b.v. Stichting Steunfonds Praktisch Humanisme)

Werk in ons land met uitzicht op die éne wereld, waarvan dit kleine land deel zal uitmaken. Het humanistisch streven reikt verder dan de grenzen van Nederland. Er zijn verwante groepen in verschillende landen aan het werk. In 1952 vond de eerste internationale ontmoeting plaats, deze zomer kwam het tweede congres in Londen bijeen, een nieuwe stap op de weg naar een duidelijke en ruime vormgeving aan de humanistische visie. Een geestelijke beweging van wereldformaat is in opkomst. Aan ons Nederlandse humanisten de taak daaraan onze eigen bijdrage te leveren, te streven naar een zuivere belichaming van de wezenlijke levenswaarden: vrijheid, verbondenheid en gerechtigheid en bovenal menselijkheid in de beste zin van het woord.

Utrecht heeft samen met **Zeist** het jaar besloten met een familiebijeenkomst. Een gemeenschappelijke maaltijd plus een vlot program zullen ertoe hebben bijgedragen, dat in de stad van het Erasmushuis het nieuwe jaar opgewekt wordt begonnen. Vooral nu het voorzitterloze tijdperk voorbij is.

In **Wageningen** worden steeds meer gespreksavonden gehouden, hetgeen ongetwijfeld de activiteit ten goede zal komen.

Leeuwarden boekte weer enige nieuwe leden, maar men meent terecht dat er nog veel meer uit te halen valt. De leden wordt nog eens uitdrukkelijk op het hart gebonden, dat zonder hun medewerking het Verbond zijn werk niet doen kan.

Ook **Amersfoort** sloot het jaar in de familiekring van het Verbond af, waarbij ook de kinderen aanwezig waren. Er werd gezongen en gespeeld en ook het nodige gesnoept.

Eindhoven heeft alle belangstellenden verrast met een uitvoerige brief, om nu eens te weten, of men de stap naar het lidmaatschap wilde doen als een goed begin voor 1958. Wie meende nog aan de kant te moeten blijven, kon zijn sympathie in de vorm van een gift in een bijgevoegde envelop stoppen.

Wat is en wat doet de H.J.G.?

Om die leden onder ons, die wel eens over de H.J.G. hebben horen praten, maar niet precies weten wat deze organisatie nu eigenlijk doet, enigszins van dienst te zijn, volgen hieronder enkele gegevens.

De Humanistische Jongeren Gemeenschap (H.J.G.) is ontstaan uit de in 1948 door enkele plaatselijke groepen van jonge humanisten gevormde landelijke jongeren commissie, en besloot in 1950 na overleg met het hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond zich om te vormen tot een bijzondere gemeenschap binnen het H.V. In 1954 werd door het congres van het H.V. de organisatorische positie van de H.J.G. vastgesteld, nadat dus enkele jaren volgens een voorlopige regeling was gewerkt.

De H.J.G. bestaat uit leden van het Humanistisch Verbond, die de leeftijd van 31 jaar nog niet bereikt hebben, d.w.z. jongeren van 18 tot 30 jaar. Het werk van de H.J.G. dient zich echter vooral te richten op de belangstelling van de 18- tot 25-jarigen.

Op de grondslag van de beginselen van het Verbond stelt de H.J.G. zich ten doel te komen tot de vorming en instandhouding van een jongerengemeenschap, waarbinnen deze jongeren hun mening kunnen vormen over mens, cultuur en maatschappij, en waarin zij de mogelijkheid vinden tot het ontwikkelen van een persoonlijke levensbeschouwing- en houding.

Landelijk organiseert de H.J.G. een reeks van activiteiten, waaronder de uitgave van een maandblad „Libertijn”, een kaderblad „Van de bovenste plank”, brochures en syllabi, welke als basis voor de discussie dienen, welke veelal in

Met een herdenkingsbijeenkomst heeft **Deventer** op 4 januari het 10 jarig bestaan herdacht. Prof. Stuiveling was de feestredenaar. Ook van deze kant gefeliciteerd en nog vele jaren!

Haarlem kan met trots elke keer een lijstje van nieuwe leden publiceren. Als er maar leden zijn om op huisbezoek te gaan, adressen zijn er genoeg.

Ook **Zwolle** heeft in de afgelopen maand, en wel op 15 december, het feest van zijn 10 jaren gevierd. We wensen ze daar ook een flinke groei.

Omdat wijkhoofden zulke belangrijke werkers zijn, houdt de districts-gemeenschap Zuid-West in **Amsterdam** regelmatig met deze nuttige lieden contact. Het loont de moeite.

En tenslotte, een bericht uit het gewest **Overijssel**. Daar heeft men het plan opgevat, om op Hemelsvaartdag 1958 'n tocht te organiseren naar de Noord-Oostpolder. Maar dat wordt niet alleen een gezellige dag uit, maar ook een demonstratie voor het Verbond. Want nog vijf gewesten zijn uitgenodigd om present te zijn. Het hoogtepunt wordt een grote bijeenkomst in de schouwburgzaal van Emmeloord, waar de voorzitter van het Verbond zal spreken en een cabaretgroep optreedt. Gaat u maar vast sparen om dit evenement mee te maken.

de vorm van gespreks- en studiebijeenkomsten plaats vinden. Ook worden kampen gehouden, zowel met Pinksteren als gedurende de zomermaanden.

Er zijn thans ca. vijftien plaatselijke gemeenschappen met in totaal ongeveer 400 leden. In deze gemeenschappen heerst een levendige activiteit, worden gespreksavonden gehouden, en bezoekt men gemeenschappelijk concerten, schouwburgen enz. Ook wandel- en fietstochten vormen een deel van het programma.

In de gemeenschappen van het Verbond, die ook in het bezit zijn van een plaatselijke gemeenschap van de H.J.G. streeft men er veelal naar de jongeren in het werk van het Verbond te betrekken, hoewel de samenwerking niet overal even vlot verloopt. Door een beter begrip van beide kanten kan hier echter veel meer bereikt worden.

Testamentaire Beschikking

Degenen die het Humanistisch Verbond willen gedenken bij testamentaire beschikking, verzoeken wij daartoe de volgende vorm te kiezen:

‘Ik vermaak aan het Humanistisch Verbond te Utrecht, de som van uit te keren binnen maanden na mijn overlijden, vrij van alle kosten en rechten’.

Humanistische Jongeren Gemeenschap

Op verzoek van het Hoofdbestuur van de Humanistische Jongeren Gemeenschap wordt van tijd tot tijd door enkele leden een syllabus opgesteld ter voorbereiding van de discussie in eigen kring over een bepaald onderwerp. In de laatste tijd verschenen syllabi over Gemeenschapsvorming (jan. 1956), Persoonlijke Verantwoordelijkheid (mei 1956), en Vrije Expressie (dec. 1956). In september 1957 verscheen de syllabus „Liefdesverhoudingen bij Jonge Mensen”. Belangstellenden kunnen deze en de andere syllabi (voorzover nog voorradig) aanvragen bij het secretariaat van de H.J.G., p/a Mevr. M. J. S. Luyendijk-Dijkstra, Minervalaan 54 III, Amsterdam-Z.

De H.J.G. vraagt uw hulp

Het is geen wereld- (en zelfs geen Nederland-) schokkend feit, dat ergens in het volgende jaar de Humanistische Jongeren Gemeenschap 10 jaar bestaat. Dit „ergens” is in de buurt van oktober. Gezien het feit echter, dat h.j.g.-ers „het maar graag vast gehad hebben”, wordt dit tweede lustrum met pasen gevierd.

Op dit lustrumfeest – gecombineerd met de jaarlijkse, meestal opwindende algemene vergadering, – verwachten we 300 gasten; voor ons doen niet gering, maar aangezien een dergelijke manifestatie in onze kring reeds eerder mogelijk is gebleken, vertrouwen we op succes.

Zoals te doen gebruikelijk staat ook in deze „bedelbrief”:

WE HEBBEN GELD NODIG, VEEL...
VEEL GELD NODIG

en

We vragen niet veel.

Voor soortgelijke opmerkingen verwijzen we naar al dat drukwerkdatumpostmerk dat eenzelfde doel nastreeft als dit stukje, namelijk een gift, een gave, EEN GESCHENK voor u voor een jubilerende Humanistische Jongeren Gemeenschap. Een royaal gebaar in een goede bui!

Heeft u zich destijds rijk gekeken en zucht u nog steeds als u die rij pakken modern wasmiddel ziet? Ja? Stort dan één of meerdere van die guldens op gironummer 584802 t.n.v. de penningmeester Humanistische Jongeren Gemeenschap te Hardinxveld, onder vermelding van „Lustrumviering”. Of denk bij uzelf: die ene gulden kan er ook nog wel bij!

U kunt van onze erkentelijkheid overtuigd zijn!

Hoofdbestuur Humanistische
Jongeren Gemeenschap

Betaling van contributies en abonnementen

In verband met de kaspositie is het van het grootste belang, dat onze leden indien mogelijk hun contributie zo spoedig mogelijk voldoen. Dit geldt natuurlijk ook de abonnementsgelden. Wij stellen ons voor de kwitanties voor „Mens Wij stellen ons voor de kwitanties voor „Mens en Wereld”, „Rekenschap” en „Het Woord van de Week” op 15 januari te verzenden. U kunt de Week” op 15 januari te verzenden. U kunt echter ons werk besparen en uzelf de incasso-kosten, door voor die datum te gireren.

Bij voorbaat onze dank voor uw medewerking.

HET CENTRAAL BUREAU

Het Humanistisch Thuisfront

Geestelijke verzorging van militairen

(Voor het Humanistisch Thuisfront bestaat in de kringen van het Verbond een gemengde belangstelling. Aangezien men het beste over de dingen kan oordelen, als men er iets van weet nemen we hieronder een artikel over van de hand van ons lid H. J. J. Lips, de leider van de bijeenkomsten voor militairen op „De Ark”. In het novembernummer van „De Puntjes op de I” het orgaan van de centrale commissie voor praktisch humanisme werd dit artikel als tweede in een reeks opgenomen.)

D Deze keer dan eerst enkele gegevens over het Humanistisch Thuisfront die wellicht ook voor anderen interessant zijn. In 1952 gaf de minister van Oorlog ons toestemming om een z.g. militair vormingscentrum te openen. In zo’n centrum worden driedaagse bijeenkomsten belegd voor militairen die daarvoor uitzonderingsverlof kunnen bekomen. Van Katholieke zijde is er het vormingscentrum Waalheuvel te Ubbergen (Nijmegen), van Protestantse zijde Beukbergen te Huis te Heide. In 1952 hebben wij dus ons centrum geopend in „De Ark” te Nunspeet.

Er was ons echter een belangrijke restrictie opgelegd door de minister. We zouden n.l. slechts 12 bijeenkomsten per jaar mogen houden met ieder 30 deelnemers zodat we maximaal 360 militairen per jaar mochten ontvangen. Dit in tegenstelling tot Waalheuvel en Beukbergen die een onbeperkt aantal mochten ontvangen wat in de praktijk neerkwam op 5000 militairen per jaar. Op deze basis hebben wij thans dus vijf jaren gewerkt en het is bijzonder verheugend te kunnen mededelen dat de minister ons dit jaar heeft bericht dat wij onze capaciteit mogen uitbreiden tot een ontvangst van maximaal 3000 militairen per jaar. Ongetwijfeld mogen we dit zien als een nadrukkelijke erkenning van de betekenis van ons werk. Het spreekt dus vanzelf dat over deze mededeling van de minister in ons Thuisfront vreugde heerst.

Vreugde echter die, zoals zo vaak in het leven, niet geheel zonder zorgen is. Het zal n.l. niet zo’n eenvoudige taak zijn om te groeien tot een deelname van 3000 militairen per jaar.

Wie zich daarover verbaast moge bedenken dat onze wervingskracht aanzienlijk kleiner is dan die van de Katholieken en de Protestanten. Er blijft n.l. één zeer belangrijk verschil tussen de Katholieke en de Protestantse geestelijke verzorging enerzijds en de Humanistische anderzijds gelegen in het feit dat de Katholieken en Protestanten hun geestelijke verzorgers (aalmoezeniers en veldpredikers) in iedere kazerne hebben die daar in hun wekelijkse lessen geestelijke verzorging een veelvuldig mondeling contact hebben

met de militairen. Van dit contact zijn wij geheel verstoken tot op dit ogenblik, hetgeen betekent dat wij ons werk moeten verrichten langs de weg van de schriftelijke bekendmaking. Tot dit doel hebben wij, met goedkeuring van de minister affiches en folders gestuurd naar alle kazernes en in de meeste kazernes zijn deze terechtgekomen op de publicatieborden en op de leestafels. Men begrijpe echter dat dit geenszins opweegt tegen een regelmatig mondeling contact.

Daar komt nog bij dat we door dit ontbreken van contact in de kazernes weinig of geen rekening kunnen houden met belangen van bepaalde kazernes, zodat het nogal eens voorkomt dat de zich aanmeldende militairen geen toestemming krijgen van hun commandant op grond van dienstbelang.

Dit alles plaatst ons voor moeilijkheden zodat het inderdaad niet eenvoudig zal zijn om de ons toegestane capaciteit uit te buiten. Ik kan echter thans reeds mededelen dat op grond van onze (papieren) actie er een belangrijk vergrote belangstelling van de zijde van de militairen is ontstaan voor ons vormingscentrum en dat wij op grond daarvan in 1957 ongeveer 25 bijeenkomsten zullen houden in plaats van de vroegere 12 en dat wij dat aantal in 1958 hopen uit te breiden tot ongeveer 50.

Misschien kunnen de geestelijke verzorgers van het Humanistisch Verbond ons ten deze enige hulp verlenen door ook in de kringen waarin zij werken de aandacht te vestigen op ons vormingscentrum. Hoe groter onze bekendheid is hoe groter ons aantal deelnemers.

Een andere vraag is: wat gebeurt er nu eigenlijk in zo’n vormingscentrum?

Het kortste antwoord op deze vraag is: geestelijke verzorging in collectieve en individuele vorm.

Wat de individuele verzorging betreft onderscheidt ons werk zich waarschijnlijk niet van de andere vormen van Humanistische geestelijke verzorging. Jongelui die ons vormingscentrum bezoeken wenden zich vaak met hun individuele problemen tot mij en dan heeft er dus een gesprek plaats onder vier ogen. Het komt nogal eens voor dat militairen die op „De Ark” zijn geweest zich pas later met één of ander probleem tot mij wenden. Ik probeer hen dan op te zoeken en ook dan ontstaat dus een gesprek.

Ditmaal wilde ik liever nog iets zeggen over de z.g. collectieve geestelijke verzorging. In mijn artikel van de vorige keer heeft men kunnen lezen van welke

(Slot op volgende pagina)

principiële instelling we uitgaan bij dit werk. De kunst is nu om een praktische vorm te vinden die zich verdraagt met deze instelling.

Om dit te bereiken gaan we in ons vormingscentrum (in tegenstelling tot Waalheuvel en Beukbergen) niet uit van inleidingen. Immers inleidingen betekenen altijd dat de leiding van te voren voor een groot deel bepaalt waarover het gesprek zal gaan. Dit lijkt me onjuist voor werkelijke geestelijke verzorging. Daarbij behoren de deelnemers hun problematiek in de allereerste plaats naar voren te brengen. Er is een duidelijk onderscheid tussen geestelijke verzorging en algemene ontwikkeling. Bij het laatste is het zeer wel mogelijk dat de leiding een „leerplan” ontwerpt waarbij dan natuurlijk rekening kan worden gehouden met de veronderstelde belangstelling van de a.s. deelnemers. Bij geestelijke verzorging gaat het niet om het bijbrengen van kennis maar om het verwerven van meer inzicht in eigen levensproblematiek. Soms is daar kennis voor nodig maar die blijft toch altijd secundair.

Wij beginnen dus altijd tijdens de eerste zitting met aan de deelnemers te vragen waarover ze willen praten. Dit leidt soms wel eens tot enige verlegenheid onder de deelnemers omdat ze daarop niet hadden gerekend. Dit is echter te overwinnen door de deelnemers de gelegenheid te geven om in kleine groepjes allereerst over dit punt met elkaar te beraadslagen. Zo begint dan ook praktisch iedere bijeenkomst in De Ark met een onderlinge beraadslaging van de deelnemers over de vraag: Waar willen we het eigenlijk over hebben? Dit dwingt hen dus tot de beantwoording van de allereerste vraag die bij de geestelijke verzorging gesteld dient te worden, niet door de leider maar door de deelnemers: wat zijn mijn problemen?

Na verloop van enige tijd komen dan de kleine groepjes weer in plenaire zitting, waarbij dan mededeling wordt gedaan van de door de groepjes voorgestelde onderwerpen. Deze worden als regel door de grote groep aanvaard en in volgorde van behandeling geplaatst. Tot op dat ogenblik heeft de leiding nog niets anders gedaan dan aanwezig te zijn ondanks het feit dat er m.i. op dit ogenblik reeds een belangrijk stuk geestelijke verzorging is geschied n.l. de bewustwording van een collectiviteit op de in die collectiviteit levende problematiek.

Een nieuw gewest

Vanaf 1 januari bestaat er een nieuw gewest, n.l. Drente. De gemeenschappen Assen, Emmen, Meppel en Musselkanaal maken er deel van uit.

Ontmoeting van Jongeren

Kerk en Wereld in Driebergen organiseert in samenwerking met het Humanistisch Verbond een ontmoetingsconferentie voor humanistische en protestantse jongeren vanaf 18 jaar. Deze conferentie vindt plaats in „De Horst” in Driebergen op 15 en 16 februari 1958 onder de titel „Op zoek naar de mens”.

Zaterdagavond spreekt dr. D. H. Prins uit Den Haag en zondagmiddag spreekt dr. J. M. van Veen uit Driebergen.

De titels van beide referaten zijn gelijk aan het thema van de conferentie.

Leiding: D. T. Winter, Amsterdam, drs. A. J. Nijk, Driebergen.

Deelnemersprijs: f 5.50 per persoon tot zondagavond; f 7,- per persoon tot maandagmorgen.

Inlichtingen te verkrijgen bij en aanmeldingen met vermelding van beroep, leeftijd en geslacht te richten aan het Secretariaat van „Kerk en Wereld”, - De Horst -, Hoofdstraat 211, Driebergen. Telefoon K 3438-2241/2242. Gironummer: 21.49.45.

4e verantwoording over 1957

over de maanden oktober (ged.), november en december (ged.)

Oponbouwfonds:

M. V. te L. f 50.-, G. C. v. d. P te N. f 25.-, R. J. S. te B. f 5.-, J. A. H.-de K. te H. ter H. f 20.-, J. S. te Z. 240.-, R. M. B. te H. f 25.-, C. H. S. te D. f 264.61, coll. de Ark f 75.25, R. M., 's-Gr. f 6.-, H. B. te A. f 100.-, Th. M. v. E. te 's-Gr. f 100.-, H. G. te 's-Gr. f 1.-.

Volgens vorige verantwoording f 2901.30

Bij „ 911.86

Totaal januari t.e.m. nov. 1957 f 3813.16

Fonds C.G.R.

J. R. van D. te 's-Gr. f 1000.-, H. P. te A. f 1500.-, W. K. te H. f 1500.-.

Volgens vorige verantwoording f 3150.-

Bij „ 4000.-

Totaal januari t.e.m. nov. 1957 f 7150.-

Stichting Socrates:

R. D. B. te 's-Gr. f 100.-, A. H. van R. te B. f 10.-. Totaal januari t.e.m. nov. f 110.-.

Kort Verslag

van de hoofdbestuursvergadering op 21 december 1957 in Utrecht

Notulen en ingekomen stukken werden afgedaan. Het H.B. verklaarde zich accoord met de vorming van een nieuw gewest Drente. Een door de commissie voor praktisch humanisme samengestelde nota over huwelijksbemiddeling werd besproken en aan deze commissie verzocht verdere stappen te doen. Een uitvoerige discussie vond plaats over de mogelijkheid het werk op het gebied van het praktisch humanisme uit te breiden, waarvan de dringende noodzaak echter verhinderd wordt door het gebrek aan middelen. Tenzij er van de leden en belangstellenden voor dit werk meer geld beschikbaar komt, bestaat het voortdurende gevaar, dat de functionarissen onder hun zware taak bezwijken. Een nota van de hand van het HJG-lid Bosselaar over de vraag, hoe het Verbond voor jongeren aantrekkelijker kan worden gemaakt, vond bijval en zal na enkele aanvullingen onder de aandacht der gemeenschapsbesturen gebracht worden.

TH. W. POLET
org.-secretaris

Gaat U mee naar Italië?

Ons lid, de heer D. Ysselstyn in Utrecht schrijft ons:

Begin oktober zijn we; d.w.z. een 20-tal leden van de gemeenschap Utrecht van het Verbond, op reis geweest.

De reis werd gemaakt door middel van lantaarnplaatjes en gezeten op stoelen van het Erasmushuis.

De heer G. Blöten, actief lid van onze gemeenschap had de foto's op zijn vele vakantie-reizen tot in Italië en Spanje, zelf vervaardigd. Hij heeft ons op genoeigelijke wijze laten genieten van zijn reiservaringen.

In de bijeenkomst werd de lust gewekt er met elkaar op uit te gaan. Geestverwanten buiten Utrecht hebben daarvoor wellicht ook animo.

Wie voelt iets voor het volgende:

Reis zomer 1958 gedurende ongeveer 16 dagen. Doel: zien, horen, genieten, enige dagen in mid-den Italië.

Kosten zo laag mogelijk, vervoermiddel reis-autobus, verblijf op kampeerplaatsen.

Willen belangstellenden binnenkort schrijven aan de heer G. Blöten, Julianaweg 4 (Hoograven), Utrecht.

D. Ysselstyn

Kort Verslag

van de hoofdbestuursvergaderingen op 26 oktober en 30 november 1957 te Utrecht.

Op de eerste vergadering werd de voorgestelde verhoging van de abonnementsprijs van „Mens en Wereld” uitvoerig besproken. De noodzaak om met een sluitende begroting te komen, liet helaas geen andere weg open. Aansluiting van het Verbond bij de Novib was eveneens een onderwerp van discussie. Het rapport Studiemogelijkheden vormde de hoofdschotel, waarbij de hoofdgedachten aangenomen werden. Nodig geachte wijzigingen zullen aan de commissie, welke dit rapport samengestelde, worden overgebracht. De vergadering kon nog niet tot overeenstemming komen over het rapport Rassenvraagstuk, zodat besloten werd een HB-lid uit te nodigen, enkele redactionele wijzigingen voor te stellen. Het ontwerp voor de commissie militaire dienstplichtigen en dienstweigeraars werd aanvaard en de leden voor deze commissie aangewezen.

De tweede vergadering van het hoofdbestuur op 30 november besteedde aandacht aan enkele bezwaren, welke het bestuur van het gewest Noord-Holland tegen de gang van zaken in het Verbond had. Afgewacht zal worden, wat een bespreking van enkele D.B.-leden met dit bestuur oplevert. Voldoening heerste over het feit, dat de conferentie met bestuurders van het NVV zeer geslaagd was. Een voorgestelde wijziging in de beginselverklaring van de Moderne Jeugdraad houdt de konsekwentie in, dat het Verbond zich uit deze organisatie terug moet trekken. Het ontwerp voor de Nieuwjaarsbrief werd besproken en vond algemene instemming. De nieuwe redactie van de omstreden passage in het rapport Rassenvraagstuk werd aanvaardbaar geacht en daarmee werd het rapport aangenomen. Aan de commissie, die dit samengestelde, zal de dank van het H.B. worden overgebracht. Verdere onderwerpen van bespreking waren o.a. de kandidaatstelling voor het congres van leden van het hoofdbestuur en de nota, door het H.B.-lid Coenders samengesteld over het culturele werk.

TH. W. POLET
org.-secretaris

Zou u ook niet eens uw schroom op-zij zetten en meehelpen uw Verbond sterker te maken?